מסכת מכשירין
פרק ב׳ משנה י״א

פֵּרוֹת שְׁנֵיָה שֶׁרַבּוּ עַל שֶׁל שְׁלִישִׁית, וְשֶׁל שְׁלִישִׁית עַל שֶׁל רְבִיעִית, וְשֶׁל רְבִיעִית עַל שֶׁל חֲמִישִׁית, וְשֶׁל חֲמִישִׁית עַל שֶׁל שִׁשִּׁית, וְשֶׁל שִׁשִּׁית עַל שֶׁל שְׁבִיעִית, וְשֶׁל שְׁבִיעִית עַל שֶׁל מוֹצָאֵי שְׁבִיעִית, הוֹלְכִין אַחַר הָרַב. מֶחֱצָה לְמֶחֱצָה, לְהַחְמִיר:

עין משפט
נר מצוה

י א מיי׳ פ״ג מהלכות ממרדין ומוספין הל׳ יח:
יא ב מיי׳ שם הל׳ יט:
יב ג מיי׳ פ״ב מהלכות שבת הל׳ ז טוש״ע ס״מ סימן שלח סעיף ו וטוש״ע יו״ד סימן רסו סעיף ב:
יג ד מיי׳ פי״ב מהלכות מעשה קרבנות הל׳ כג:
יד ה מיי׳ פ״מ מהל׳ ממרדין ומוספין הלכה י:
טו ו ז מיי׳ פ״ה מהל׳ ממרדין ומוספין הלכה ט:
טז ח מיי׳ פ״ג מהלכות תמידין הל׳ יג:
יז [ח] [מיי׳ שם הל׳ טו ופ״ה מהלכות ממרדין ומוספין הל׳ ג]:
יח י מיי׳ פ״ה מהלכות ממרדין ומוספין הלכה יא:
יט כ מיי׳ פ״ג מהלכות תמידין הל׳ יג:
כ ל מיי׳ שם הלכה טו ופ״ה מהלכות ממרדין ומוספין הלכה ב:

רבינו גרשום
מסוכן הוא. שאחזו בולמוס חולי שמרעיב: ור׳ יהודה ור׳ שמעון לאו בקרא פליגי אלא בגמרא פליגי בסברא: דיקא נמי דקתני וכר׳: **מתני׳** יש׳ בהן מעשה כלי שרת בפנים כגון לישה ואפייה: אורכה שבעה. הל״מ: וקרנותיהן ד׳ אצבעות כל קרן וקרן עושה בצק דק ומדביק לקרן: וארכו ד׳ אצבעות. g)ואורך בצק של קרנותיו (ד׳) [ה׳] אצבעות לכל קרן וקרן: סימן של שתי הלחם זד״ד ושל לחם הפנים יה״ו: שיהו לו פינים קרנות: d)מה אשם וחטאת טעונין כלי שרת לבשלם ובפנים אף מנחה נמי: שלחן ארכו י״ב. דכתיב אמותים ארכו ואמה רחבו וקסבר ר׳ מאיר באמה בת ששה: ושפחיים ריוח באמצע. בין סדר לסדר. ולר׳ יהודה לא היה כלל ריוח ביניהן: ועליו מטה מנשה לאו עליו ממש אלא על בסמוך לו: והא איכא קנים. בין לחם ללחם והן היו מרובין הגובה: שקועי משקע להו לקנים בתוך הלחם ולא היו מרובים הגובה: ועיקרן של קנים מ״ט משום אינפושי. כדי שלא יגע הלחם אחד בחברו ושהוא כשהוא משקע בתוכו יגע הלחם בסופו אחד בחברו ומינפש בתוכו: דמגבה להו לקנים פורתא. כדי שלא יגע הלחם זה בזה: והא איכא ההוא פורתא דמגבה דהוו טפי מט״ו טפחים: והאיכא בזיכין. [בזיכי] לבונה שהיה מניח ע״ג הלחם ומקדש למעלה מט״ו טפחים: בגויה דלחם. באמצעו בין ב׳ קיפולין:

---

g) נרשם לע״ל מ׳ורך בקנ וכו׳ עי׳ לע״ל [ומוסף ליון על המשנה] ופי׳ ע״ז ומ׳ורך בקנ של קרעמיו ז׳ מצפעות וכו׳. 3) דבור זה עד מנחה נמי מקומה להלן קודם ד״ה והא איכא קנים.

מסוכן הוא ור׳ יהודה ור׳ שמעון בגמרא פליגי דיקא נמי דקתני ר׳ שמעון אומר לעולם הוי רגיל לומר שתי הלחם ולחם הפנים כשרות בעזרה וכשרות אבית פאגי שמע מינה: **מתני׳** ו)חביתי ז)א[כהן גדול לישתן ועריכתן ואפייתן בפנים ב]טחינתן והרקדתן אינו דוחה את השבת ג)כלל אמר רבי עקיבא ד]כל מלאכה שאפשר לעשותה מערב שבת אינה דוחה את השבת ושאי אפשר לה לעשותה מע״ש דוחה את השבת ה]כל המנחות יש בהן מעשה כלי בחוץ ו]שתי הלחם ח] ארכן שבעה טפחים ורחבן ד׳ טפחים וקרנותי׳ ארבע אצבעות לחם ט]הפנים ט] ארכן י׳ טפחים ורחבן ה׳ טפחים וקרנותיו שבע אצבעות ר׳ יהודה אומר שלא ז)תטעה זד״ד יה״ו בן זומא אומר א]ונתתה על השלחן לחם פנים לפני תמיד לחם פנים שיהו לו ח)פנים השולחן ארכו י׳ ורחבו חמשה לחם הפנים ארכו י׳ ורחבו ה׳ נותן ארכו כנגד רחבו של שולחן וכופל טפחיים ומחצה מכאן וטפחיים ומחצה מכאן ג] רחבו של שולחן דברי רבי יהודה ר׳ מאיר אומר יהשלחן ארכו י״ב ורחבו ו׳ לחם הפנים ארכו י׳ ורחבו ה׳ נותן ארכו כנגד רחבו של שולחן כופל טפחיים מכאן וטפחיים מכאן וטפחיים ריוח באמצע כדי שתהא הרוח מנשבת בהם אבא שאול אומר ח]שם היו נותנין שני בזיכי לבונה של לחם הפנים אמרו לו והרי כבר נאמר ב]ונתת על המערכת לבונה זכה אמר להם הרי כבר נאמר ג]ועליו מטה מנשה וארבעה [ח]סניפין של זהב היו שם מפוצלין מראשיהן שהיו סומכין בהם שנים לסדר זה ושנים לסדר זה ט]וכ״ח קנים כחצי קנה חלול ארבעה עשר לסדר זה וי״ד לסדר זה י)לא סידור ז] קנים ולא נטילתם דוחה את השבת אלא נכנס מערב שבת ז]ושומטו ונותנו לארכו של שלחן כ]כל הכלים שהיו במקדש ארכן לארכו של בית: **גמ׳** כל המנחות יש בהן מעשה כלי מבפנים: שאלו את רבי זו מנין אמר להם הרי הוא אומר ד]ויאמר אלי זה המקום אשר יבשלו שם הכהנים ט)(את החטאת ואת האשם) אשר יאפו את המנחה לבלתי הוציא אל החצר החיצונה מנחה דומיא דאשם וחטאת מה אשם וחטאת טעונין כלי אף מנחה נמי טעונה כלי: השולחן ארכו עשרה: א״ר ט)יוחנן לדברי האומר טפחיים ומחצה כופל נמצא שלחן מקדש חמשה עשר טפחים למעלה לדברי האומר טפחים כופל נמצא שלחן מקדש י״ב טפחים למעלה והאיכא קנים קנים שקועי משקע להו מאי טעמא משום איעפושי לחם סוף סוף קא מיעפש לחם דמגבה ליה פורתא והאיכא ההוא פורתא כיון דלא הוי טפח לא חשיב ליה והאיכא בזיכין ל]בגוויה דלחם הוו יתבי ולבהדי לחם הוו קיימי והאיכא קרנות קרנות לגוויה דלחם כייף להו ולחם עלייהו נח ליה והאיכא

כלל א״ר עקיבא כו׳. בפ׳ ר״ח גומר מס לע הכיל (שבת דף קנג. ושם) ובפ׳ הלו דברים (פסחים דף סט:) פסק כר׳ עקיבא משום דליכא לריכותא גבי פסח ומילה אבל הכא ליכא לריכותא ומיהו מימלתיה דר״ע לע בעי לריכותא דמשמעינן בכל דוכתא מאי דדמי

כל הכלים שהיו במקדש אורכן לאורכו של בית. בגמ׳ מנין תון מהרון שאורכו לרוחבו של בית ובשולחן ומנורה פליגי רבי ור׳ אלעזר בר׳ שמעון ומפני׳ כרבי דאמר מזרח ומערב מונחין: **שאלו את רבי זו מנין.** ממתני׳ קאי וקאמר מנין שכל המנחות יש בהן מעשה כלי בפנים ולא לענין קמיצה מכלי שרת וקידוש קומץ בכלי שרת מיירי דבהאי קרא דמייתי מיירי בציפוי מטמא ומפיים מנחה ולא מיירי בקידוש קומץ כלל ומהיקשא דזאת התורה נפקא לן לעיל בפוף פ׳ המודה (לף פב.) מה עולה טעונה כלי לכתיב ויקח את המאכלת לף כל טעון כלי וקמילה כנגד שחיטה וקידוש קומץ כנגד קבלה כדאמר לעיל בפ׳ שני (לף יג.) אלא הכא בציפוי מטמא ופיים מנחה דומיא דאשם וחטאת מה אשם וחטאת טעונין כלי אף מנחה נמי טעונה כלי: השולחן ארכו עשרה: א״ר יוחנן לדברי האומר טפחיים ומחצה כופל נמצא שלחן מקדש חמשה עשר טפחים למעלה לדברי האומר טפחים כופל נמצא שלחן מקדש י״ב טפחים למעלה והאיכא קנים קנים שקועי משקע להו מאי טעמא משום איעפושי לחם סוף סוף קא מיעפש לחם דמגבה ליה פורתא והאיכא ההוא פורתא כיון דלא הוי טפח לא חשיב ליה והאיכא בזיכין **בגויה דלחם הוו יתבי ולבהדי לחם הוו קיימי והאיכא קרנות קרנות לגוויה דלחם כייף להו ולחם עלייהו נח ליה והאיכא.** קשיא לי ממתי פריך הכי דהא שלחן לא מקדש להו לבזיכין: **והאיכא בזיכין.** הקשה בקונטרס ממאי פריך הכי דהא שולחן לא מקדש להו לבזיכין ורבא (ליה) מידי דהא ממרינן בפ״ק (לעיל דף ז.) דקומץ מנחה מכלי שעל גבי קרקע אכן מגיעו בסיוק בזיכין משמע דהוי בקומץ מע״ג השלחן לא

מסורת הש״ס

גמ׳ a)[ע׳ תוס׳ לעיל לה: סוף ד״ה ומאי קושיא] b)לעיל עב. יומא יד. שבת קל. פסחי׳ סט: [נקמן ל.] c)[דלכן של כ״י נתת סימנים כמו לל״ך וכו׳ נשון הרב מנרטוריה] d)גי׳ מ״ט פינים e)שבת קכג: f)[את האשם ואת החטאת] g)[לעיל פז:] רש״י ד״ה ואי׳ ג״ל ד״ה שמותו תלי וכו׳ h)מנחות יח״ו בלחם ל״ק i)פסחים ושיהא לו פינים זוויות כו׳ ל״ק [ג״ מ״ט לפי פרש״י ג״ל במשנה שיהו לו פינים ושיהא לו פינים] j)[כן גי׳ תוי״ט וגי׳ ל״ק הכי הכן הדפוסים] k)ע״ז וע״מ ל״ק

הגהות הב״ח

(ו) רש״י ד״ה מה תעשה וכו׳ הוליף של החצר החיצונה:

הגהות

רש״י ד״ה שיהא לו פינים. ל״א שיהא לו פינים. כל״ל עיין תוי״ט:

(רש״ם)

תוס׳ ד״ה והאיכא. ונראה דלא קשה ליה. מיבעי ליה (מתוק: (יעב״ן)

תורה אור

גמ׳ a] וְנָתַתָּ עַל הַשֻּׁלְחָן לֶחֶם פָּנִים לְפָנַי תָּמִיד: (שמות כה, ל)

b] וְנָתַתָּ עַל הַמַּעֲרֶכֶת לְבֹנָה זַכָּה וְהָיְתָה לַלֶּחֶם לְאַזְכָּרָה אִשֶּׁה לַיי: (ויקרא כד, ז)

ג] וַעֲלֵיהֶם מַטֵּה מְנַשֶּׁה וְנָשִׂיא לִבְנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן פְּדָהצוּר: (במדבר ב, כ)

ד] וַיֹּאמֶר אֵלַי זֶה הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יְבַשְּׁלוּ שָׁם הַכֹּהֲנִים אֶת הָאָשָׁם וְאֶת הַחַטָּאת אֲשֶׁר יֹאפוּ אֶת הַמִּנְחָה לְבִלְתִּי הוֹצִיא אֶל הֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה לְקַדֵּשׁ אֶת הָעָם: (יחזקאל מו, כ)

פניני רש״י

ועריכתן. מקון המלות... (לעיל נ:)

בפנים. בעזרה לתעור על מתכת היא בעזרה ולישה ועריכה ופע״נ דקודש ממן שמן היא... (לעיל נ:)

לא סידור קנים. שהיו נותנין במערכת לחם הפנים בין חלה לחלה להפילין ליכנס הרוח ביניהן שלא יתעפנו: (שבת קכג:)

שיטה מקובצת

ג] הלחם ארכם: ד] ארכו: ה] ממלא את: ו] הקנים: ז] מנחתו ופעמים: ח] בחוץ בכלי לאפוקי מעל השבלא: ט] בשיעור אורך בין בשיעור רוחב וקרנות: י] יה״ו דרכו של ר׳ יהודה לתת סימן כמו דצ״ך עד״ש באח״ב: יא] אמות: יב] שלחן ורחבו: יג] והלחם ארכו: יד] הסדרים ורוחב: טו] לסדר נותנין הבזיכין: טז] הרי אומר: יז] דכתיב ביה: יח] אל החצר החיצונה: יט] הדופן לכל זוית: